

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 740

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 5 noiembrie 2010

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 1.310 din 14 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	2–3
Decizia nr. 1.312 din 14 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	3–4
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.024. — Hotărâre pentru aprobarea Strategiei naționale privind reducerea incidenței muncii nedeclarate pentru perioada 2010—2012 și a Planului național de acțiune pentru implementarea Strategiei naționale privind reducerea incidenței muncii nedeclarate pentru perioada 2010—2012	5–11
1.027. — Hotărâre pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2010 al Regiei Autonome „Imprimeria Băncii Naționale a României” din subordinea Băncii Naționale a României	12–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.310**

din 14 octombrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Acsinte Gaspar	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Grigore Adalbert Louise (Loise) Dănuț în Dosarul nr. 15.773/302/2009 al Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției, care arată că dorește să execute pedeapsa într-un regim de detenție mai blând.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 ianuarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 15.773/302/2009, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (3) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal**, excepție ridicată de Grigore Adalbert Louise (Loise) Dănuț.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (4) referitoare la principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 16 alin. (1) și art. 22 alin. (1), deoarece „stabilirea în mod arbitrar și pe criterii imprecis determinate nu pot decât să determine o inegalitate a cetățenilor în fața legii, lăsată la îndemâna unui organ de autoritate publică, așa cum este Comisia de individualizare a regimului de executare a pedepsei”. Aprecierea că decizia o are judecătorul delegat este neconformă cu dreptul la integritate psihică, întrucât hotărăște pe baza raportului Comisiei, care poate dispune „în mod excepțional”, fără stabilirea unor limite, „ce înseamnă regimul pe care urmează să îl suporte deținutul”. Se conchide în sensul că sintagma „în mod excepțional” îngreudește nepermis drepturile fundamentale și se impune înlăturarea ei.

Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit notelor scrise ale autorului, dispozițiile art. 25 alin. (3) din Legea nr. 275/2005. Însă, atât considerentele încheierii de sesizare, cât și motivarea autorului vizează dispozițiile art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, motiv pentru care Curtea constată că acestea din urmă sunt prevederile ce urmează a fi supuse controlului său și care au următorul conținut: „(2) *În mod excepțional, natura și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și persoana condamnatului pot determina includerea persoanei condamnate în regimul de executare imediat inferior ca grad de severitate.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 1.315 din 2 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 23 decembrie 2008, și a Deciziei nr. 180 din 12 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 13 martie 2009, Curtea a statuat, pentru considerentele acolo reținute, că dispozițiile care reglementează regimurile de executare a pedepselor privative de libertate, inclusiv cele referitoare la procedura schimbării regimului de executare a pedepselor privative de libertate în regimul imediat inferior ca grad de severitate, nu stabilesc privilegii sau discriminări.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea.

Curtea mai constată că nu se poate reține încălcarea principiului separației puterilor în stat, deoarece activitatea Comisiei pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, constituită în penitenciar în temeiul art. 14 din Legea nr. 275/2006, nu constituie o imixtiune în activitatea instanțelor judecătorești sau o încălcare a competențelor constituționale ale acestora. În plus, potrivit art. 25 din Legea nr. 275/2006, împotriva modului de stabilire a regimului de executare de către Comisia pentru individualizarea

regimului de executare a pedepselor privative de libertate persoana condamnată poate formula plângere la judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate. De asemenea, împotriva încheierii judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate persoana condamnată poate introduce contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, astfel încât instanța de judecată decide asupra legalității măsurii contestate.

În legătură cu încălcarea dispozițiilor art. 16 din Constituție, Curtea constată că individualizarea regimului de executare a pedepsei prin stabilirea unor criterii ce țin de natura și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și de persoana condamnatului este justificată de situația diferită în care se află fiecare persoană condamnată în parte. Prin urmare, textul de lege criticat este în concordanță cu principiul constituțional al egalității în drepturi, care, așa cum s-a statuat în mod constant în jurisprudența Curții

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Grigore Adalbert Louise (Loise) Dănuț în Dosarul nr. 15.773/302/2009 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 octombrie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.312

din 14 octombrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Acsinte Gaspar	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Cătălin Ciprian Iavoschi în Dosarul nr. 16.286/302/2009 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția I penală.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Constituționale, nu presupune uniformitate, astfel că situații obiectiv diferite justifică instituirea unui tratament juridic diferit.

Nu poate fi reținută nici critica referitoare la lipsa de claritate a sintagmei „în mod excepțional”, cuprinsă în textul de lege ce face obiectul excepției. Interpretarea sistematică a textului de lege criticat în ansamblul actului normativ din care face parte, precum și interpretarea sa teleologică relevă cu claritate sensul acestei sintagme, fără a lăsa vreun dubiu cu privire la voința legiuitorului. Problema aplicării în concret a acestui text de lege, invocată de autorii excepției, care susțin că, în practică, individualizarea regimului de executare a pedepsei s-ar realiza discreționar, excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției, care expune probleme legate de fondul cauzei.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 16.286/302/2009, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal**, excepție ridicată de Cătălin Ciprian Iavoschi.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (4) referitoare la principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 16 alin. (1)

și art. 22 alin. (1), deoarece „stabilirea în mod arbitrar și pe criterii imprecis determinate nu pot decât să determine o inegalitate a cetățenilor în fața legii, lăsată la îndemâna unui organ de autoritate publică, așa cum este Comisia de individualizare a regimului de executare a pedepsei”. Aprecierea că decizia o are judecătorul delegat este neconformă cu dreptul la integritate psihică, întrucât hotărăște pe baza raportului Comisiei, care poate dispune „în mod excepțional”, fără stabilirea unor limite, „ce înseamnă regimul pe care urmează să îl suporte deținutul”. Se conchide în sensul că sintagma „în mod excepțional” îngrădește nepermis drepturile fundamentale și se impune înlăturarea ei.

Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, care au următorul conținut: „(2) *În mod excepțional, natura și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și persoana condamnatului pot determina includerea persoanei condamnate în regimul de executare imediat inferior ca grad de severitate.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 1.315 din 2 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 23 decembrie 2008, și a Deciziei nr. 180 din 12 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 13 martie 2009, Curtea a statuat, pentru considerentele acolo reținute, că dispozițiile care reglementează regimurile de

executare a pedepselor privative de libertate, inclusiv cele referitoare la procedura schimbării regimului de executare a pedepselor privative de libertate în regimul imediat inferior ca grad de severitate, nu stabilesc privilegii sau discriminări.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea.

Curtea mai constată că nu se poate reține încălcarea principiului separației puterilor în stat, deoarece activitatea Comisiei pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, constituită în penitenciar în temeiul art. 14 din Legea nr. 275/2006, nu constituie o imixtiune în activitatea instanțelor judecătorești sau o încălcare a competențelor constituționale ale acestora. În plus, potrivit art. 25 din Legea nr. 275/2006, împotriva modului de stabilire a regimului de executare de către Comisia pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate persoana condamnată poate formula plângere la judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate. De asemenea, împotriva încheierii judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate persoana condamnată poate introduce contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, astfel încât instanța de judecată decide asupra legalității măsurii contestate.

În legătură cu încălcarea dispozițiilor art. 16 din Constituție, Curtea constată că individualizarea regimului de executare a pedepsei prin stabilirea unor criterii ce țin de natura și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și de persoana condamnatului este justificată de situația diferită în care se află fiecare persoană condamnată în parte. Prin urmare, textul de lege criticat este în concordanță cu principiul constituțional al egalității în drepturi, care, așa cum s-a statuat în mod constant în jurisprudența Curții Constituționale, nu presupune uniformitate, astfel că situații obiectiv diferite justifică instituirea unui tratament juridic diferit.

Nu poate fi reținută nici critica referitoare la lipsa de claritate a sintagmei „în mod excepțional”, cuprinsă în textul de lege ce face obiectul excepției. Interpretarea sistematică a textului de lege criticat în ansamblul actului normativ din care face parte, precum și interpretarea sa teleologică relevă cu claritate sensul acestei sintagme, fără a lăsa vreun dubiu cu privire la voința legiuitorului. Problema aplicării în concret a acestui text de lege, invocată de autorii excepției, care susțin că, în practică, individualizarea regimului de executare a pedepsei s-ar realiza discreționar, excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Cătălin Ciprian Iavoschi în Dosarul nr. 16.286/302/2009 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 octombrie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru aprobarea Strategiei naționale privind reducerea incidenței muncii nedeclarate pentru perioada 2010—2012 și a Planului național de acțiune pentru implementarea Strategiei naționale privind reducerea incidenței muncii nedeclarate pentru perioada 2010—2012

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Strategia națională privind reducerea incidenței muncii nedeclarate pentru perioada 2010—2012, prevăzută în anexa nr. 1, precum și Planul național de acțiune pentru implementarea Strategiei naționale privind reducerea

incidenței muncii nedeclarate pentru perioada 2010—2012, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 2. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Ioan Nelu Botiș
p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 6 octombrie 2010.
Nr. 1.024.

ANEXA Nr. 1

STRATEGIA NAȚIONALĂ privind reducerea incidenței muncii nedeclarate pentru perioada 2010—2012

I. Considerații generale

Munca nedeclarată este cea mai importantă problemă din domeniul relațiilor de muncă. Conceptul de *muncă nedeclarată* (cunoscută și sub denumirea de *muncă la negru*) reprezintă acea activitate prestată de un salariat pentru și sub autoritatea unui angajator, persoană fizică sau juridică, fără a fi respectate prevederile legale în vigoare privind încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea contractului individual de muncă.

În România, ca și în țările membre ale Uniunii Europene, munca nedeclarată, prin natura sa, este foarte greu de stabilit cu exactitate, astfel încât dimensiunea acestui fenomen poate fi doar estimată.

Munca nedeclarată are efecte negative, pe termen scurt, dar mai ales pe termen lung, atât pentru individ, cât și pentru societate, precum și pentru bugetul de stat, existând o relație interdependentă între plata contribuțiilor și impozitelor și accesul la drepturile de asigurări sociale și alte măsuri de protecție socială.

Neplata acestor obligații legale conduce, pe de o parte, la lipsa de venituri către bugetul consolidat al statului, afectând totodată și sistemele de asigurare socială, iar pe de altă parte — și cel mai important —, la faptul că persoanele care prestează muncă nedeclarată nu pot beneficia de niciuna dintre formele de protecție socială prevăzute de lege.

Întrucât munca nedeclarată implică un loc de muncă nesigur, cu perspective pe termen scurt, fără posibilități de progres profesional, cu salarii mai mici decât cele de pe piața forței de muncă, fără protecție socială, efectele negative pentru cei care prestează activitate nedeclarată se manifestă inclusiv în poziția economico-socială precară în comparație cu salariații angajați cu forme legale.

Consecințele muncii nedeclarate se reflectă negativ și în economie, prin distorsionarea mediului concurențial. Astfel angajatorii care nu utilizează munca declarată au mai puține obligații financiare și deci se află în concurență neloială cu acei angajatori care folosesc toate tipurile de resurse și depun eforturi reale pentru respectarea obligațiilor legale ce le revin.

Munca nedeclarată se poate manifesta doar cu implicarea celor două părți, respectiv angajatorii și salariații lor, având la bază practici neloiale care diminuează simțul responsabilității necesar într-o societate în care o parte importantă a resurselor este destinată protecției sociale.

Principala cauză a perpetuării acestui fenomen îl constituie avantajul financiar imediat, obținut atât de angajator, cât și de salariat, generat de sustragerea de la plata impozitelor și a contribuțiilor sociale.

Este nevoie ca toate formele de combatere a muncii nedeclarate să se încadreze în politicile de angajare, deoarece acest demers al statului va contribui la conjugarea eforturilor de implementare a celorlalte strategii din domeniu ale Guvernului (crearea locurilor de muncă legale, îmbunătățirea calității și productivității muncii, consolidarea coeziunii sociale, eliminarea sărăciei, evitarea distorsiunilor pieței).

Cele mai des întâlnite forme sub care se manifestă munca nedeclarată sunt:

— înțelegerea dintre angajator și salariat în urma căreia acesta din urmă acceptă să presteze munca fără semnarea unui contract individual de muncă, fapt care îl privează de drepturile și obligațiile ce decurg din lege;

— neîncheierea contractului individual de muncă pentru perioada de probă;

— utilizarea de către persoanele fizice a unui personal casnic pentru efectuarea unor servicii și lucrări în gospodăriile individuale, fără încheierea unui contract individual de muncă;

— folosirea în mod ilegal a forței de muncă ziliere sau sezoniere (zilieri, ucenici etc.).

Gravitatea consecințelor sociale și economice pe care le produce munca nedeclarată generează următoarele situații de risc:

— persoana care prestează munca nu are siguranța plății muncii prestate, plata făcându-se în funcție de bunăvoința angajatorului și, în realitate, este amânată zile în șir, uneori chiar luni; în această situație, evaziunea fiscală este săvârșită atât de persoana care prestează munca, cât și de angajator;

— persoana care prestează munca fără a avea încheiat un contract individual de muncă este lipsită de protecție socială: nu beneficiază de prestații din asigurările sociale, asigurările de sănătate, asigurările de șomaj, cele pentru accidente de muncă și boli profesionale, precum și cele provenite din bugetul consolidat; nu i se plătesc tichete de masă, nu se bucură de protecția legală a femeilor și copiilor, nu exercită drepturile colective constituționale (dreptul la asociere în sindicate și negocierea contractului colectiv de muncă), dreptul la creditare bancară;

— angajatorul este lipsit de posibilitatea legală de a-l responsabiliza pe lucrător pentru eventualele pagube produse de acesta; de asemenea, este lipsit de prerogativa disciplinară;

— fondurile sociale și bugetul de stat sunt păgubite prin sustragerea de la plata contribuțiilor sociale și a impozitelor.

Cauzele identificate ca generatoare de situații de muncă nedeclarată sunt diverse:

— nivelul ridicat atât al impozitelor, cât și al contribuțiilor;

— mentalitatea unor angajatori, care vizează prin toate mijloacele posibile maximizarea profiturilor, precum și mentalitatea angajaților care caută să își suplimenteze veniturile, aflate de cele mai multe ori la limita subsistenței;

— necunoașterea prevederilor legale în vigoare care se asociază cu neconștientizarea deplină a consecințelor ce derivă din neîncheierea contractului individual de muncă;

— legislația deficitară în ceea ce privește încadrarea în muncă a unor categorii specifice (cel mai bun exemplu în acest sens sunt zilierii folosiți cu precădere în activități agricole și sezoniere);

— existența unor categorii de lucrători care prestează muncă sub limita impusă de lege de 2 ore pe zi și 10 ore pe săptămână;

— birocrăția excesivă pentru înregistrarea actelor;

— numărul redus de angajatori ofertanți de locuri de muncă, ceea ce determină acceptarea prestării muncii nedeclarate;

— lipsa armonizării legislative dintre flexibilitatea formelor de angajare și protecția salariatului materializată în restricții excesive ale angajatorului cu privire la modalitățile de derulare și încetare a raporturilor juridice de muncă.

Indiferent sub ce formă s-ar manifesta, munca nedeclarată nu are doar o singură cauză, fapt care determină menținerea acestui fenomen într-un cerc vicios al cauzelor și din partea angajatorului și din partea salariatului.

Domeniile care înregistrează o prevalență a muncii nedeclarate sunt variate: construcții, exploatarea și industrializarea lemnului, agricultură, industria textilă, micul comerț, micii transportatori, panificație, industria alimentară și prestările de servicii, asociațiile de proprietari.

Categoriile de persoane depistate că lucrează fără forme legale de angajare sunt:

— persoane cu nivel de educație scăzut;

— persoane fără calificare profesională sau cu calificare redusă;

— șomerii, care nu doresc să își piardă beneficiile și ajutoarele sociale;

— tinerii, care de cele mai multe ori nu au experiența necesară și care nu conștientizează importanța contribuției la fondurile de asigurări sociale;

— persoanele lipsite de venituri sau cu venituri reduse;

— persoanele care doresc să își suplimenteze veniturile prin practicarea *muncii la gri*, care poate fi definită ca acea formă de prestare a activității în care salariatul încasează o parte a drepturilor salariale fără ca asupra acestora să se manifeste politica fiscală a statului;

— pensionarii;

— cetățenii străini;

— copiii, pentru care consecințele prestării unei activități în afara cadrului legal pot avea repercusiuni grave asupra dezvoltării fizice și psihice ulterioare.

Avându-se în vedere toate aceste aspecte, este necesară adoptarea prezentei strategii naționale.

II. Concept, obiectiv, principii

1. Concept

Strategia națională privind reducerea incidenței muncii nedeclarate pentru perioada 2010—2012, denumită în continuare *Strategie*, reprezintă un ansamblu de acțiuni interinstituționale prin care se urmăresc atât depistarea și combaterea muncii nedeclarate, cât și conștientizarea societății cu privire la consecințele negative ale acesteia. Aceste acțiuni se vor desfășura într-un cadru instituționalizat prin colaborarea instituțiilor statului și a societății civile.

Strategia materializează principiile generale și liniile directoare care stau la baza politicii statului român de diminuare a muncii nedeclarate, prin încurajarea părților să încheie contract individual de muncă, reglementat prin norme juridice specifice, care să asigure protecția salariaților, prin mijloacele obișnuite de acțiune, inclusiv prin utilizarea măsurilor coercitive, a stimulării ocupării forței de muncă, a diminuării impozitelor, a reformei indemnizațiilor, în colaborare cu partenerii sociali.

2. Obiectiv

Obiectivul general al Strategiei îl reprezintă diminuarea muncii nedeclarate, încadrarea unui număr cât mai mare de angajați cu contracte individuale de muncă în vederea reducerii riscurilor generate de practicarea muncii nedeclarate în toate domeniile economico-sociale.

Inspecția Muncii acționează cu precădere pentru prevenirea, depistarea și sancționarea muncii nedeclarate, urmărind ca prin mijloace proprii să combată și să diminueze acest fenomen.

3. Principiile pe care se întemeiază Strategia:

3.1. principiul legalității — presupune respectarea prevederilor Constituției și legislației naționale în materie, precum și a tuturor prevederilor relevante din legislația muncii, bazată pe garantarea drepturilor omului;

3.2. principiul acțiunii unitare — vizează atât implementarea unitară a politicii statului și a prevederilor legale în domeniul identificării și combaterii cazurilor de muncă nedeclarată, cât și implementarea concertată la toate nivelurile și de către toți factorii responsabili;

3.3. principiul nediscriminării — presupune implementarea prezentei strategii cu respectarea egalității de șanse, excluderii privilegiilor și discriminării;

3.4. principiul prevenirii conform căruia înlăturarea în timp util a premiselor de apariție a muncii nedeclarate este imperativă și prioritară;

3.5. principiul flexibilității — presupune adaptarea periodică a politicii și a măsurilor de implementare în domeniul identificării și combaterii cazurilor de muncă nedeclarată, acordându-se considerația necesară realităților economice, sociale și culturale, la nivel intern, regional și internațional;

3.6. principiul transparenței — presupune implementarea unei politici active de informare și, după caz, consultarea partenerilor sociali cu privire la deciziile și procedurile aplicate în contextul identificării și combaterii cazurilor de muncă nedeclarată.

III. Direcții prioritare de acțiune

1. Prevenirea cazurilor de muncă nedeclarată

Pentru prevenirea cazurilor de muncă nedeclarată, Inspekția Muncii are în vedere conștientizarea societății civile cu privire la consecințele practicării muncii nedeclarate, prin următoarele mijloace:

1.1. realizarea unor campanii de informare adresate angajatorilor și angajaților care să aibă ca obiect evidențierea efectelor negative ale muncii la negru;

1.2. realizarea unor mese rotunde, la nivelul inspectoratelor teritoriale de muncă, în colaborare cu organizațiile sindicale și patronale, cu participarea unor experți în legislația muncii, sociologi, economiști, psihologi, reprezentanți ai Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale, Ministerului Sănătății, Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, Ministerului Finanțelor Publice etc., pe teme ce au ca obiect relațiile de muncă și interferența lor cu celelalte relații sociale;

1.3. conceperea și editarea de către Inspekția Muncii a unui ghid pentru angajați și angajatori privind dezavantajele practicării muncii nedeclarate și distribuirea gratuită în școli profesionale, licee, facultăți, prin intermediul inspectoratelor teritoriale de muncă;

1.4. realizarea unui contact permanent cu mass-media locală, în vederea formării unei atitudini civice corespunzătoare și responsabile, nefavorabile muncii nedeclarate;

1.5. crearea pe site-ul Inspekției Muncii a unei pagini web care să ofere cetățenilor interesați informații despre încadrarea în muncă potrivit legislației în vigoare;

1.6. discuții în cadrul emisiunilor radiofonice și al emisiunilor televizate de mare audiență, organizate la nivelul fiecărui inspectorat, privind identificarea și combaterea muncii nedeclarate;

1.7. instruirea reprezentanților angajatorilor privind obligațiile acestora în raporturile de muncă cu salariații, cu ocazia acțiunilor de îndrumare și control efectuate de inspectorii de muncă;

1.8. implicarea activă a partenerilor sociali fie prin colaborări directe cu Inspekția Muncii, fie prin Consiliul Economic și Social, în sprijinirea promovării legislației necesare și a accesării unor fonduri destinate Inspekției Muncii pentru prevenirea muncii nedeclarate.

2. Identificarea cazurilor de muncă nedeclarată

Depistarea cazurilor de muncă nedeclarată reprezintă unul dintre obiectivele principale ale Inspekției Muncii, având în vedere că măsurile dispuse de către inspectorii de muncă și sancțiunile contravenționale aplicate conduc la descurajarea practicării muncii nedeclarate. În acest sens, mijloacele de informare vor fi extinse prin:

2.1. înființarea liniei telefonice directe MUNCA NEDECLARATĂ;

2.2. folosirea în incinta inspectoratelor a unor cutii poștale, unde persoanele interesate pot furniza informații privind munca nedeclarată, fără să își decline identitatea;

2.3. controale de fond și tip „campanii” în sectoarele de activitate cu incidență mare în utilizarea muncii nedeclarate;

2.4. desfășurarea de controale încrucișate, pe baza unor protocoale de colaborare cu alte instituții „de linie” cu practici noi de control și controale interjudețene;

2.5. mediatizarea sporită a aspectelor negative ale muncii nedeclarate, prin prezentarea rezultatelor acțiunilor de control.

3. Combaterea cazurilor de muncă nedeclarată

Principalele căi de acțiune în vederea combaterii cazurilor de muncă nedeclarată sunt:

3.1. remedierea efectului direct al practicării muncii nedeclarate, prin obligarea angajatorilor de a încheia în formă scrisă contracte individuale de muncă pentru persoanele identificate că prestează muncă nedeclarată;

3.2. intensificarea controalelor la angajatorii la care au fost depistate cazuri de muncă nedeclarată;

3.3. dispunerea măsurilor cu caracter obligatoriu pentru respectarea prevederilor legale în domeniul relațiilor de muncă și urmărirea modului de îndeplinire a acestora la termenele stabilite;

3.4. mediatizarea la nivel național a Strategiei prin difuzarea de spoturi publicitare prin intermediul Societății Române de Televiziune și Societății Române de Radiodifuziune;

3.5. mediatizarea pe plan local prin organizarea de către inspectoratele teritoriale de muncă a unor conferințe de presă, mese rotunde, în care se transmit mesaje adresate tuturor cetățenilor cu privire la dezavantajele prestării muncii nedeclarate;

3.6. propuneri de colaborare cu diferite posturi radio-tv în vederea realizării unor emisiuni care să permită tuturor participanților de pe piața muncii să intervină și să abordeze problemele pe care le ridică în practică aplicarea restrictivă a legislației muncii.

IV. Implementare și cooperare

1. Implementare

Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale asigură coordonarea tuturor activităților în legătură cu implementarea Strategiei.

Mijloacele de implementare practică a Strategiei vor fi cuprinse într-un plan de acțiune care va stabili activitățile concrete și responsabilitățile ce revin tuturor factorilor implicați.

2. Rolul Inspekției Muncii referitor la politica națională privind identificarea și combaterea cazurilor de muncă nedeclarată

Inspekția Muncii, organ de specialitate al administrației publice centrale, în subordinea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, exercită controlul aplicării legislației în domeniul muncii, relațiilor de muncă, securității și sănătății în muncă și are ca obiectiv major asigurarea unui mediu de muncă sigur și sănătos.

Inspekția Muncii a fost înființată și organizată prin Legea nr. 108/1999 privind înființarea și organizarea Inspekției Muncii, republicată, în conformitate cu prevederile Convenției Organizației Internaționale a Muncii nr. 81 privind inspekția muncii din 1947, ratificată de România prin Decretul 284/1974.

Obiectivele Inspekției Muncii, stabilite prin Legea nr. 108/1999, republicată, sunt:

- controlul aplicării prevederilor legale privind relațiile de muncă, sănătatea și securitatea în muncă, protecția angajaților care lucrează în condiții deosebite și a prevederilor legale referitoare la asigurările sociale;

- informarea autorităților competente despre deficiențele legate de aplicarea corectă a prevederilor legale în vigoare;

- furnizarea de informații celor interesați despre cele mai eficiente mijloace de respectare a legislației muncii;

- asistarea tehnică a angajatorilor și angajaților, pentru prevenirea riscurilor profesionale și a conflictelor sociale;

- inițierea de propuneri adresate Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale pentru îmbunătățirea legislației existente și elaborarea de noi acte legislative în domeniu.

Pentru implementarea Strategiei, Inspekția Muncii își propune ca obiective:

OBIECTIV: Dezvoltarea și consolidarea continuă a capacității instituționale a Inspekției Muncii prin:

- îmbunătățirea cadrului legislativ;

- dezvoltarea sistemului informațional al instituției astfel încât să faciliteze adoptarea unor decizii eficiente privind identificarea și combaterea cazurilor de muncă nedeclarată;

- mediatizarea modificărilor legislative în domeniul relațiilor de muncă și a cazurilor grave de încălcare a legislației;

- perfecționarea profesională a inspectorilor de muncă;

- creșterea numărului de inspectorii de muncă;

- aplicarea metodelor de inspecție aliniate bunelor practici din statele membre ale Uniunii Europene;
- perfecționarea dinamică a metodelor de lucru și de urmărire a eficienței acțiunilor de control, având în vedere că, pe măsură ce acțiunile de control ale Inspecției Muncii se intensifică, cei care recurg la utilizarea muncii nedeclarate găsesc noi căi de a eluda legea.

OBIECTIV: Prevenirea muncii nedeclarate prin organizarea unei campanii naționale de informare și schimbare a atitudinii față de munca nedeclarată cu următoarele rezultate:

- informarea permanentă a angajatorilor pe parcursul desfășurării controalelor propriu-zise sau cu ocazia oricăror alte contacte directe cu angajatorii, cu privire la obligațiile ce le revin în domeniul relațiilor de muncă;

- conștientizarea angajaților și a angajatorilor privind consecințele sociale pe care le au prestarea și folosirea muncii nedeclarate;

- mediatizarea campaniilor sectoriale prin strânsa colaborare cu presa centrală și locală, în vederea formării unei atitudini civice corespunzătoare și responsabile, nefavorabile muncii nedeclarate.

OBIECTIV: Intensificarea acțiunilor de combatere a muncii nedeclarate prin organizarea acțiunilor de control tip campanie privind:

- angajarea persoanelor și executarea contractelor individuale de muncă;

- munca copilului;

- munca străinilor;

- activitățile susceptibile utilizării frecvente a muncii nedeclarate.

3. Cooperare interinstituțională

Cooperarea interinstituțională asigură o concepție unitară de acțiune în domeniul identificării și combaterii cazurilor de muncă nedeclarată și buna colaborare dintre Inspecția Muncii și celelalte autorități publice centrale și locale, organizații neguvernamentale, cu atribuții în domeniu.

În acest sens, Inspecția Muncii a încheiat protocoale de cooperare în vederea diminuării fenomenului muncii nedeclarate cu următoarele instituții:

- Inspectoratul General al Poliției Române;

- Autoritatea pentru Străini;

- Garda Financiară;

- Inspectoratul de Stat în Construcții;

- Oficiul Național al Registrului Comerțului;

- Oficiul Român pentru Imigrări;

- Agenția Națională de Administrare Fiscală;

- Jandarmeria Română.

Prin aceste protocoale instituțiile semnatare și-au asumat ca responsabilitate informarea operativă cu privire la existența situațiilor în care se desfășoară muncă nedeclarată.

Cooperarea între instituții are un caracter permanent, fiind esențială pentru implementarea eficientă a Strategiei.

Cooperarea interinstituțională urmărește creșterea gradului de interoperabilitate și reducerea costurilor materiale și umane, prin utilizarea eficientă a bazelor de date existente și schimbul de informații relevante, de natură să susțină luarea celor mai bune decizii sectoriale.

La nivel local, inspectoratele teritoriale de muncă vor stabili relații directe cu alte instituții, cum sunt:

- prefecturile și primăriile locale;

- Garda Financiară;

- Agenția Națională de Administrare Fiscală prin unitățile sale subordonate;

- inspectoratul județean de poliție;

- inspectoratul județean al jandarmeriei;

- inspectoratul teritorial în construcții;

- mass-media locală.

Inspecția Muncii are intenția de a încheia un protocol de cooperare cu partenerii sociali, protocol care va avea ca obiectiv informarea reciprocă cu privire la cazurile de muncă nedeclarată.

4. Dezvoltarea cooperării cu organisme și instituții internaționale

Pe lângă cooperarea la nivel național, este necesară promovarea schimbului de experiență în domeniul de competență al Inspecției Muncii cu organisme și instituții internaționale, prin:

- organizarea de seminare și conferințe, cu participarea unor experți din state membre ale Uniunii Europene;

- inițierea și derularea de programe de înfrățire instituțională privind alinierea la cele mai bune practici ale Uniunii Europene în ceea ce privește fenomenul de muncă nedeclarată.

5. Resurse umane, infrastructura și modalități de finanțare

5.1. Resurse umane și perfecționarea pregătirii

Atingerea obiectivelor Strategiei presupune, în mod obligatoriu, asigurarea resurselor umane atât din punct de vedere numeric, cât și al pregătirii profesionale și necesită:

- asigurarea necesarului de personal de control cu atribuții în domeniu, după efectuarea unor analize și evaluări;

- recrutarea personalului după criterii riguroase de selecție;

- elaborarea unei concepții unitare de formare a personalului;

- pregătirea inspectorilor de muncă în conformitate cu practicile europene.

5.2. Infrastructura

Inspecția Muncii, instituție abilitată să implementeze Strategia, trebuie să beneficieze de o infrastructură modernă adaptată la cerințele unui management eficient în acest domeniu, capabil să asigure flexibilitatea actului de control.

Inspectorii de muncă vor fi dotați cu mijloacele necesare eficientizării controlului conform Planului național de acțiune de implementare a Strategiei naționale privind reducerea incidenței muncii nedeclarate pentru perioada 2010—2012.

5.3. Modalități de finanțare

Resursele financiare necesare implementării Strategiei provin, în principal, din:

- sume alocate de la bugetul de stat;

- fonduri din partea Uniunii Europene, alocate în cadrul programelor de asistență financiară nerambursabilă.

V. Monitorizare, evaluare

Inspecția Muncii va monitoriza în permanență, în perioada de aplicare a Strategiei, dinamica fenomenului pe ansamblu, integrarea persoanelor în cauză în piața legală de forță de muncă și în sistemele de asigurare socială. Totodată se va urmări periodic dinamica fenomenului muncii nedeclarate prin analize sectoriale și prin adaptarea măsurilor specifice care se impun.

Pe baza rezultatelor obținute, Inspecția Muncii va face o evaluare, atât la nivelul fiecărui județ, cât și la nivel național, ceea ce va conduce la stabilirea acțiunilor viitoare privind combaterea fenomenului muncii nedeclarate.

Eficiența activității de control desfășurate în vederea identificării angajatorilor care folosesc munca nedeclarată se reflectă în creșterea numărului de contracte individuale de muncă înregistrate declarate și implicit în creșterea contribuțiilor la sistemele de asigurare socială.

Prin Planul național de acțiune de implementare a Strategiei Naționale privind reducerea incidenței muncii nedeclarate pentru perioada 2010—2012 s-au stabilit următorii indicatori specifici de evaluare:

- numărul de angajatori controlați;

- numărul de salariați ai angajatorilor controlați;

- numărul de angajatori care folosesc munca nedeclarată;

- numărul de persoane depistate că prestează muncă nedeclarată;

- numărul de contracte individuale de muncă încheiate și înregistrate la inspectoratele teritoriale de muncă pentru persoanele depistate fără forme legale de angajare.

**PLANUL NAȚIONAL DE ACȚIUNE
pentru implementarea Strategiei naționale privind reducerea incidenței muncii nedecarate pentru perioada 2010—2012**

Obiectiv	Activități	Rezultate	Responsabilitate	Buget (lei)			Termen
				2010	2011	2012	
1. Dezvoltarea și consolidarea capacității instituționale a Inspecției Muncii	<p>A. Îmbunătățirea cadrului legislativ: — modificarea Legii nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii, republicată; — adoptarea de acte normative care să reglementeze munca sezonierilor și a zilierilor.</p> <p>B. Eficientizarea actelor de control prin: — perfecționarea profesională continuă a inspectorilor de muncă; — creșterea numărului de inspectorii de muncă.</p>	<p>Întărirea capacității de control a instituției prin: — reorganizarea sistemului de selecție; — crearea unui sistem specific de evaluare a performanțelor individuale. Creșterea numărului de controale Creșterea calității actului de control al inspectorului de muncă Creșterea numărului de angajatori controlați Reducerea timpului afectat acțiunii de control</p>	<p>Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale Inspecția Muncii</p>			trimestrul IV 2010	
	<p>Organizarea unei campanii naționale de informare și schimbare a atitudinii față de munca nedecarată: — realizarea de materiale informative (afișe, pliante, broșuri); — realizarea și distribuția unui ghid adresat angajatorilor și angajaților cu privire la legislația muncii, legislația asigurărilor sociale și legislația fiscală; — punerea în funcțiune a unui Tel-Verde care va furniza informațiile de bază privind legislația muncii; — organizarea pe plan local de acțiuni de informare pe tema identificării și combaterii muncii nedecarate, cu participarea instituțiilor publice implicate, a societății civile și organizațiilor nonguvernamentale; — realizarea unei campanii publicitare intensive pe posturile naționale de televiziune/radio privind riscurile muncii nedecarate; — publicarea pe site-urile inspectoratelor teritoriale de muncă a angajatorilor depistați cu muncă nedecarată; — mediatizarea consecințelor negative sociale, economice și psihologice ale fenomenului.</p>	<p>Conștientizarea populației și angajatorilor privind dezavantajele muncii nedecarate</p> <p>Reacția rapidă și eficientă a partenerilor sociali și, în special, a reprezentanților salariaților, dar și a societății civile în fața cazurilor de muncă nedecarate prin sesizarea și sprijinirea autorităților în timp util Schimbarea mentalității în societatea românească</p>	<p>Inspecția Muncii Inspectoratele teritoriale de muncă</p>	<p>106.450 106.450</p> <p>38.300 (punere în funcțiune și abonament 3 luni)</p> <p>45.000 (abonament)</p> <p>47.000 (abonament)</p>	<p>noiembrie 2010 noiembrie 2010</p> <p>noiembrie 2010</p> <p>lunar, începând cu luna octombrie 2010</p>		
2. Prevenirea muncii nedecarate							

Obiectiv	Activități	Rezultate	Responsabilitate	Buget (lei)			Termen
				2010	2011	2012	
3. Intensificarea acțiunilor de combatere a muncii nedeclarate	<p>— controlul îndeplinirii cerințelor legale pentru angajarea persoanelor, precum și controlul modului de executare a contractelor individuale de muncă;</p> <p>— controlul respectării legislației cu privire la munca copilului;</p> <p>— controlul respectării legislației cu privire la munca străinilor;</p> <p>— controlul activităților susceptibile de utilizare frecventă a muncii nedeclarate: agricultură (munca sezonieră), comerț construcții (în regie proprie), comerț (stradal și în piețe), turism (catering și alte servicii), imobiliare (închirieri către persoane fizice), modeling etc.;</p> <p>— controale comune cu instituțiile cu care Inspekția Muncii a încheiat protocoale de colaborare.</p>	Creșterea numărului contractelor individuale de muncă înregistrate la inspectoratele teritoriale de muncă prin diminuarea fenomenului muncii nedeclarate	Inspectoria Muncii Inspectoratele teritoriale de muncă	298.000 (cotă benzină, diurnă, cazare — pentru realizarea obiectivului 3)	400.000 (cotă benzină, diurnă, cazare — pentru realizarea obiectivului 3)	400.000 (cotă benzină, diurnă, cazare — pentru realizarea obiectivului 3)	lunar pe sectoare de activitate începând cu luna octombrie 2010
4. Monitorizarea implementării Strategiei naționale privind reducerea incidenței muncii nedeclarate pentru perioada 2010—2012	<p>1. Urmărirea indicatorilor specifici de evaluare:</p> <ul style="list-style-type: none"> — numărul de angajatori controlați; — numărul de salariați ai angajatorilor controlați; — numărul de angajatori care folosesc muncă nedeclarată; — numărul de persoane depistate că lucrează fără forme legale; — numărul de contracte individuale de muncă încheiate ca urmare a depistării muncii nedeclarate. <p>2. Valorificarea informațiilor rezultate în urma controalelor și mediatizarea acestora prin publicarea unui raport anual cu privire la acțiunile puse în practică și la rezultatele obținute, inclusiv a unor statistici cu privire la munca nedeclarată.</p>	Diminuarea fenomenului muncii nedeclarate	Inspectoria Muncii Inspectoratele teritoriale de muncă				trimestrial anual

<p>5. Cooperare internă și internațională</p>	<p>1. Cooperarea cu toate instituțiile cu responsabilități pe piața muncii în vederea schimbului de informații pentru identificarea muncii nedecarate 2. Încheierea/Reactualizarea de protocoale de colaborare între instituțiile implicate în identificarea și combaterea muncii nedecarate 3. Colaborarea cu organizațiile patronale și cele sindicale implicate în structurile tripartite în vederea sprijinirii implementării componentelor strategice — informare, educație și pregătire profesională, servicii de mediere a muncii 4. Inițierea și derularea de programe de înfrățire instituțională privind alinierea Inspecției Muncii la cele mai bune practici ale Uniunii Europene în ceea ce privește pregătirea personalului privind identificarea și combaterea muncii nedecarate 5. Analize periodice ale rezultatelor colaborării sus-menționate</p>	<p>Depistarea cazurilor de muncă nedecarată prin acțiuni comune cu instituțiile cu responsabilități pe piața muncii</p>	<p>Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale Inspecția Muncii Inspectoratele teritoriale de muncă</p>	<p>549.200</p>	<p>445.000</p>	<p>447.000</p>	<p>semestrial</p>
<p>TOTAL</p>				<p>549.200</p>	<p>445.000</p>	<p>447.000</p>	

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli
pe anul 2010 al Regiei Autonome „Imprimeria Băncii Naționale
a României” din subordinea Băncii Naționale a României**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 15 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 275/2008, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2010 al Regiei Autonome „Imprimeria Băncii Naționale a României” din subordinea Băncii Naționale a României, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, defalcarea pe trimestre a indicatorilor prevăzuți în bugetul de venituri și cheltuieli al Regiei Autonome „Imprimeria Băncii Naționale a României” se va face de către aceasta, cu aprobarea Băncii Naționale a României.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor totale înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli al Regiei Autonome „Imprimeria Băncii Naționale a României”, prevăzut la art. 1, reprezintă limite maxime și nu pot fi depășite decât în cazuri justificate și numai cu aprobarea Guvernului, la propunerea Băncii Naționale a României, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice și al Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

(2) În cazul în care în cursul execuției bugetare se înregistrează depășiri sau nerealizări ale veniturilor totale aprobate, Regia Autonomă „Imprimeria Băncii Naționale a României” va putea efectua cheltuieli totale proporțional cu gradul de realizare a veniturilor totale, cu excepția cheltuielilor cu personalul, care nu pot fi depășite, cu încadrarea în indicatorii de eficiență aprobați.

Art. 3. — (1) Nerespectarea prevederilor art. 2 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de 5.000 lei.

(2) Contravenției prevăzute la alin. (1) i se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Contravenția se constată de organele de control financiar ale statului, imputernicite potrivit legii, iar amenda se aplică persoanelor vinovate de nerespectarea prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Guvernatorul Băncii Naționale a
României,
Mugur Constantin Isărescu
Ministrul muncii, familiei și protecției
sociale,
Ioan Nelu Botiș
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 13 octombrie 2010.
Nr. 1.027.

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

REGIA AUTONOMĂ: „IMPRIMERIA BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI”

Sediul/Adresa: str. Luica nr. 198—202, sectorul 4, București

Cod unic de înregistrare: RO 361242

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI PE ANUL 2010

		INDICATORI	Nr. rd.	BVC 2010 Propuneri
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (rd.2+10+15)	1	21500
	1	Venituri din exploatare, din care:	2	21000
	a)	din producția vândută	3	21000
	b)	din vânzarea mărfurilor	4	
	c)	din subvenții de exploatare aferente cifrei de afaceri nete, din care:	5	
		subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	6	
		transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	7	
	d)	producția de imobilizări	8	
	e)	alte venituri din exploatare	9	0
	2	Venituri financiare, din care:	10	500
	a)	din imobilizări financiare	11	
	b)	din alte investiții și împrumuturi care fac parte din activele imobilizate	12	
	c)	din dobânzi	13	500
	d)	alte venituri financiare	14	0
	3	Venituri extraordinare	15	
II		CHELTUIELI TOTALE (rd.17+48+51)	16	20615
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	17	20115
	a)	cheltuieli materiale	18	10500
	b)	alte cheltuieli externe (cu energie și apă)	19	300
	c)	cheltuieli privind mărfurile	20	
	d)	cheltuieli cu personalul , din care:	21	5790
	d1	ch. cu salariile	22	4300
	d2	cheltuieli cu asigurările și protecția socială și alte obligații legale, din care:	23	1207
		ch. privind contribuția la asigurări sociale	24	900
		ch. privind contribuția la asigurări pt.somaj	25	32
		ch privind contribuția la asigurări sociale de sănătate	26	255
		ch. privind contribuțiile la fondurile speciale aferente fondului de salarii	27	20
	d3	alte cheltuieli cu personalul,din care:	28	283

	d3.1). ch. sociale prevazute prin art.21 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, din care:	29	83
	- tichete de creșă, cf. Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	30	
	- tichete cadou pentru cheltuieli sociale potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	31	
	d3.2) tichete de masă	32	200
	d3.3) tichete de vacanță	33	
e)	ch. cu plățile compensatorii cf. CCM aferente disponibilizărilor potrivit programelor de disponibilizări	34	0
f)	ch. cu drepturile salariale cuvenite în baza unor hotărâri judecătorești	35	
g)	ch. cu amortizarea imobilizărilor corporale și necorporale	36	2390
h)	ch. cu serviciile pentru desfasurarea activitatii de productie	37	1000
i)	alte cheltuieli de exploatare, din care:	38	135
	i1) contract de mandat	39	108
	i2) ch. de protocol, din care:	40	9
	- tichete cadou potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	41	
	i3) ch. de reclamă și publicitate, din care:	42	18
	tichete cadou ptr. cheltuieli de reclamă și publicitate, potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	43	
	tichete cadou ptr. campanii de marketing, studiul pieței, promovarea pe piețe existente sau noi, potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	44	
	i4) ch. cu sponsorizarea	45	
	i5) ch. cu taxa pt.activitatea de exploatare a resurselor minerale	46	
	i6) ch. cu redevența pentru concesiunea bunurilor	47	
2	Cheltuieli financiare, din care:	48	500
	a) cheltuieli privind dobânzile	49	200
	b) alte cheltuieli financiare	50	300
3	Cheltuieli extraordinare	51	
III	REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	52	885
IV	IMPOZIT PE PROFIT	53	160
V	PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	54	725
1	Rezerve legale	55	
2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	56	
3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	57	

4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi externe	58	
5	Alte repartizări prevăzute de lege	59	
6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la rd.55, 56, 57, 58 și 59.	60	725
7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	61	72
8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende în cazul societăților/companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat	62	653
9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la pct.1-8 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	63	
VI	SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	64	8600
1	Surse proprii	65	8600
2	Alocații de la buget	66	
3	Credite bancare	67	
	a) - interne	68	
	b) - externe	69	
4	Alte surse	70	
VII	CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII, din care:	71	8600
1	Cheltuieli aferente investițiilor, inclusiv cele aferente investițiilor în curs la finele anului	72	6955
2	Rambursări de rate aferente creditelor pentru investiții	73	1645
	a) interne	74	1645
	b) externe	75	
VIII	REZERVE, din care:	76	
1	Rezerve legale	77	
2	Rezerve statutare	78	
3	Alte rezerve	79	
IX	DATE DE FUNDAMENTARE	80	
1	Venituri totale	81	21500
2	Cheltuieli aferente veniturilor totale	82	20615
3	Nr. prognozat de personal la finele anului	83	125
4	Nr.mediu de salariați total	84	125
5	Fond de salarii, din care:	85	4300

	a)	fond de salarii aferent personalului angajat pe bază de contract individual de muncă	86	4294
	b)	alte cheltuieli cu personalul	87	6
6		Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană)	88	2863
7		Productivitatea muncii pe total personal mediu în prețuri curente (lei/persoană)(rd.81/84)	89	
8		Productivitatea muncii pe total personal mediu în prețuri comparabile (lei/persoană)(rd.81/84 x ICP)	90	
9		Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (unități fizice/persoana)	91	153113
10		Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (cheltuieli totale/venituri totale)x1000 =(rd.16/rd.1)x1000	92	959
11		Plăți restante	93	
	a)	prețuri curente	94	
	b)	prețuri comparabile	95	
12		Creanțe restante	96	
	a)	prețuri curente	97	
	b)	prețuri comparabile	98	

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 447264